

Boekverslag Nederlands Perenbomen bloeien wit door Gerbrand Bakker

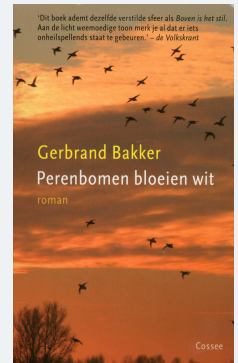
Boekverslag door een scholier

1438 woorden

4 jaar geleden

★ 4,3

13 keer beoordeeld

Auteur	Gerbrand Bakker
Genre	Jeugdboek, Young Adult, Psychologische roman
Eerste uitgave	1999
Vak	Nederlands
Methode	Literatuur zonder grenzen

Auteur Gerbrand Bakker

Nationaliteit: Nederlander

Andere werken: - Juni

- Boven is het stil

- Bruiloft zonder bruidspaar

- De omweg

Aantal pagina's 109

Uitgeverij Cossee

Achterflap

De tweeling Klaas en Kees en hun jongere broer Gerson spelen vaak 'zwart', een spel waarbij de belangrijkste regel is dat zij hun ogen niet open mogen doen. Zo merk je hoe lastig het is om je doel te bereiken terwijl je niet om je heen te kunt kijken.

Als de broers met hun vader en de hond Daan op een zondagmorgen met z'n allen in de auto zitten op weg naar opa en oma, verandert hun leven met één harde klap. Een auto-ongeluk zorgt ervoor dat Gerson blind wordt en de rest van zijn leven 'zwart' zal moeten spelen. Hoe zal dat gaan? Zal Gerson met hulp van de hond Daan zich gaan aanpassen aan zijn nieuwe leven? Ook voor zijn vader en zijn broers ziet de

wereld er nu heel anders uit. Wat overeind blijft is de warmte van het gezin.

Wat verwachtte ik van het boek?

Ik vond het een hele mooie titel, op basis daarvan heb ik ook het boek gekozen. Ik verwachtte dat het een dramatisch boek ging zijn, waaruit je veel wijsheden kon halen. Ik dacht dat er een verhaal vertelt ging worden met een betekenis achter. Dat vind ik altijd interessant.

Mijn leeservaring

Ik vond het inderdaad een heel inspirerend boek. Met mooi omschreven gevoelens. De schrijver heeft deze heel mooi op papier kunnen zetten. Je kan helemaal meegaan in het boek, het is moeilijk om te stoppen met lezen. Ik heb het in één ruk uitgelezen.

Leesverwachting

o Dingen die we zeker weten van Jessy Kirby

Ik heb het boek gevonden op de site: 'Standaard Boekhandel' een categorie ingegeven en dit boek kwam ik dan tegen. Het ziet er een romantisch mooi boek uit, waarvan (denk ik) ik erg ga genieten.

o Verdrongen van Rachel Ward

Dit boek heb ik ook op het internet gevonden, het is meer een thriller. Over 2 broers en het lief van de ene die samen gaan zwemmen in een meer. Op een bepaald moment wordt Carl wakker en ziet hij dat zijn broer dood is en wie zou dat meisje zijn?

o Nachtbeeld van Michele Jaffe

Dit boek heb ik ook op het internet gevonden, dit is ook het genre thriller, detectieve. Jane wordt in het ziekenhuis wakker vanuit een coma, ze weet niet meer wat er gebeurd is. Maar na een tijdje komen de herinneringen terug en beseft ze dat iemand haar heeft proberen te vermoorden.

Mijn boekbespreking

o Samenvatting :

Het begon allemaal als een gelukkig gezinnetje ,wel zonder vrouw, of voor de drie jongens, zonder moeder. Zij was weggegaan toen de tweeling Klaas & Kees en de 3-jaar jongere zoon Gerson, nog heel erg jong waren. Ze herinneren zich nog maar weinig van haar. Ze kregen maar 5 keer per jaar een kaart gestuurd, dat was op de verjaardagen en op Nieuwjaar. Natuurlijk was het voor de vader, Gerard, moeilijk om de 3 zonen zelf op te voeden. Maar het lukte hem erg goed! Dat hielp hem door een houvast aan gewoontes. Bv: elke zaterdag waste hij zijn blauw kevertje.

Voor de jongens was dat het spel 'zwart'. "Vroeger speelden ze het. Ze hebben het jarenlang gespeeld. Tot een halfjaar geleden, toen deden ze het voor het laatst. Daarna had het weinig zin meer. Ze begonnen altijd buiten bij de oude beuk. Ze legden hun handen op de schors, en meestal was het Klaas die aftelde. Want Klaas is de oudste, ongeveer 10 minuten ouder dan Kees." Voor hij begon af te tellen zei iemand een doel, dat was meestal Gerson, hij koos ook altijd de moeilijkste doelen. De doelen moest je met je ogen toe vinden, als je ze opendeed moest je het eerlijk toegeven en 'af' roepen. Meestal was dat op het kerkhof, hij kende alle graven uit zijn hoofd zijn. Hij kwam er vaak, op de kleine begraafplaats schuin tegenover hun huis op een heuveltje in het land lag. Maar voor Klaas & Kees was het moeilijker zo moesten ze de namen op de grafzerken lezen met hun vingers. Toen Klaas heel langzaam begon aftellen van: 'Drie,

twee, één, af,' sloten ze hun ogen al op 3. Op 2 en 3 probeerden ze zich alles al voor hun te zien, het huis, de tuin, de begraafplaats... Op 'af' trokken ze hun handen van de boom af. Het spel was begonnen. En hoe vaak ze het ook speelden het bleef altijd moeilijk.

Ze speelden het totdat hun gewone leventje een serieuze wending kreeg.

Ze werden uitgenodigd bij de grootouders in de namiddag om een kop thee te drinken. Onderweg, in de wagen, kregen ze een discussie, over perenbomen. Bloeien ze wit of roos? Vader reedt een omweg om de prachtige witte bloesems te bewonderen. Maar nog steeds geloofde Klaas niet dat het perenbomen waren. De discussie is nooit afgemaakt... Want bij het eerst volgende kruispunt gebeurde het. 1 auto, één trauma. Hij kwam van links, en raakte de rechter voorkant van de blauwe wagen. Daar zat Gerson. De hond vloog door het raam. Het glas van de zijdeur zat in vaders gezicht. Het was een typisch plaatje dat je in films ziet. Klaas en Kees mankeerden niets, buiten een gebroken arm. Maar... De arme stakker, Gerson had helaas minder goede vooruitzichten. Hij lag in een coma, zonder milt, een gebroken arm, en... blind. Nog nooit hadden ze een hond zo serieus en denkend zien kijken, het leek wel of hij begreep wat er was gebeurd. Dat was waarschijnlijk ook zo. Honden voelen gewoon zoiets. Je kon zien dat hij er goed over doordacht, en dat als hij kon praten gewoon niets had gezegd. Hij had het net zoals de familie moeilijk. Gerson probeerde, wou het uit schreeuwen, mee praten, kunnen bewegen... zijn ogen openen. Maar al zijn pogingen leden tot niets. Want hij hoorde alles, maar zag niets. Hij leek opgesloten, ... ergens waar alles zwart was, en diep vanbinnen wist hij, dat hij blind was. Hij voelde zich zo eenzaam alleen, nog nooit had hij zo'n gevoel gehad. En hij wist niet wat hij eraan kon doen.

De vader en de broers bleven vaak in het ziekenhuis overnachten. Maar op een bepaald moment moesten ze wel naar huis gaan. En na een tijdje bleven ze niet meer slapen in het ziekenhuis. Na 3 weken, begonnen ze de moed op te geven... Toen de verpleegster hen zei dat de bezoeken over waren, liepen ze met verloren moed door de witte, lange gangen. Hopend op nog een teken van leven. En op een bepaald moment hoorden ze een kreet. Daar was weer degene die ze herkenden met zijn moed en betrouwbaarheid. Ze wisten dat hij het kon, ze hadden veel vertrouwen in hem.

Maar hij stelde hen teleur na een paar weken proberen er het beste van te maken, besloot hij om het leven te beëindigen. Hij is verdronken... Hij is in die weken nog is verjaard, en weer kreeg hij een kaart van zijn moeder. Ze had totaal geen vermoeden van wat er aan de hand was. De vader besloot om haar op te zoeken, om haar het nieuws te vertellen.

Het verhaal gaat over een gelukkig gezinnetje, zonder moeder. Moeder was afwezig en stuurde alleen met verjaardagen en Nieuwjaar een kaart. Vader Gerard had het moeilijk, maar het lukte hem best om zijn drie zonen, de tweeling Klaas en Kees en de drie jaar jongere Gerson op te voeden. Gewoonten hielpen. Zo waste hij elke zaterdag zijn blauwe kevertje en speelden de jongens het spel 'zwart'. Tot op de dag met de mooie witte bloesems. Vader reedt een omweg om de prachtige bloesems te bewonderen. Bloeien ze wit of roos? Klaas kon niet geloven dat het perenbomen waren. De discussie werd nooit afgemaakt. Na een auto-ongeluk, belandde Gerson in het ziekenhuis. Zonder milt, met een gebroken arm, lag hij in coma. Hij voelde zich opgesloten, ... ergens waar alles zwart was en diep vanbinnen wist hij, dat hij blind was. Na 3 weken, begonnen de vader en de broers de moed op te geven...Onterecht zo bleek, want Gerson ontwaakte. Daar was weer degene die ze herkenden met zijn moed en betrouwbaarheid. Ondanks het

vertrouwen van zijn vader en broers en ondanks zijn pogingen om er het beste van te maken, beëindigde Gerson na een paar weken zijn leven. Hij is verdronken... Hij is in die weken nog verjaard, en weer kreeg hij een kaart van zijn moeder. Ze had totaal geen vermoeden van wat er aan de hand was. Vader ging haar opzoeken, om haar het nieuws te vertellen.